

BÀN THÊM VỀ MÔ HÌNH TỔ CHỨC CHÍNH QUYỀN ĐÔ THỊ TẠI THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH

TS. NGUYỄN XUÂN CƯƠNG^(*)

Tóm tắt: Xây dựng chính quyền đô thị tại Thành phố Hồ Chí Minh không phải là vấn đề mới được đặt ra, mà đã được bàn luận ở nhiều diễn đàn, với những góc độ tiếp cận khác nhau. Các đề án mô hình chính quyền đô thị đã được xây dựng và đề xuất thực hiện thí điểm, nhưng đến nay điều này vẫn là khát vọng của các cấp chính quyền và mỗi người dân Thành phố Hồ Chí Minh. Một trong những nguyên nhân cơ bản của vấn đề này là chưa tìm kiếm được mô hình tổ chức chính quyền đô thị phù hợp nhất cho Thành phố Hồ Chí Minh. Đây là giải đáp cho vấn đề thi vẫn chưa có câu trả lời thỏa đáng. Bài viết bàn thêm về mô hình tổ chức chính quyền đô thị tại Thành phố Hồ Chí Minh.

Từ khóa: chính quyền đô thị; chính quyền địa phương; Thành phố Hồ Chí Minh

1. Sự cần thiết thay đổi mô hình tổ chức chính quyền địa phương

Việc thay đổi mô hình tổ chức chính quyền địa phương là vấn đề hết sức cần thiết và không thể trì hoãn, kéo dài thêm trong tiến trình cải cách hành chính nhà nước, vì:

Thứ nhất, xuất phát từ vị trí và tầm quan trọng của chính quyền địa phương trong việc tổ chức và vận hành quyền lực nhà nước

Chính quyền địa phương là cấp chuyển tải mọi chủ trương của Đảng, chính sách, pháp luật của Nhà nước đến với người dân. Phần lớn người dân chỉ biết Nhà nước thông qua hoạt động của chính quyền địa phương, nhất là chính quyền cấp cơ sở. Trong khi đó, mô hình tổ chức chính quyền địa phương hiện hành bộc lộ quá nhiều hạn chế và bất cập, như bộ máy công kênh, nhiều tầng nấc, hoạt động kém hiệu quả, lúng túng khi xử lý nhiều vấn đề phát sinh trong thời kỳ bùng nổ thông tin... Có nhiều nguyên nhân dẫn đến tình trạng này, trong đó có nguyên nhân tổ chức chính quyền

^(*)Học viện Cán bộ Thành phố Hồ Chí Minh

địa phương chậm đổi mới, chưa đáp ứng yêu cầu của công tác quản lý nhà nước trong thời kỳ đổi mới và hội nhập quốc tế. Mặt khác, hoạt động xây dựng bộ máy nhà nước, trong đó có bộ máy chính quyền địa phương, đã trải qua hơn ¼ thế kỷ (từ năm 1945 đến nay) mà các nhà chính trị, làm luật vẫn còn lúng túng, chưa tìm ra được mô hình tổ chức chính quyền địa phương thực sự khoa học. Do vậy, cần đổi mới một cách mạnh mẽ và triệt để trong việc tổ chức bộ máy nhà nước nói chung, chính quyền địa phương nói riêng theo hướng khoa học, tinh gọn và hiện đại.

Thứ hai, do yêu cầu của công cuộc cải cách hành chính

Sau hơn 30 năm triển khai thực hiện cải cách hành chính nhà nước, cùng với quá trình đổi mới và hội nhập, nước ta đã đạt được những thành tựu hết sức to lớn trên nhiều lĩnh vực về kinh tế, xã hội... Tuy nhiên, trong những thành tựu của công cuộc cải cách hành chính thì kết quả về thực hiện nhiệm vụ cải cách bộ máy hành chính là khiêm tốn nhất. Bộ máy nhà nước từ Trung ương đến cơ sở không có nhiều thay đổi, trong đó, mô hình tổ chức chính quyền địa phương thì vẫn giống với thời kỳ trước đổi mới. Cải cách bộ máy hành chính nhà nước mới chỉ dừng lại ở việc “cắt tỉa” một vài bộ phận không đáng kể trong tổng thể bộ máy nhà nước.

Kết quả công cuộc cải cách hành chính nhà nước là bộ máy hành chính không những không được tinh gọn mà ngày càng phình to hơn, cụ thể là: số đơn vị hành chính cấp tỉnh tăng 21 đơn vị (từ 42 lên 63), số đơn vị hành chính cấp huyện tăng 282 đơn vị (từ 431 lên 713), số đơn vị cấp xã tăng 1.505 đơn vị (từ 9.657 lên 11.162)⁽¹⁾. Ban Chấp hành Trung ương Đảng đã ban hành Nghị quyết số 18-NQ/TW, ngày 25/10/2017 *Một số vấn đề về tiếp tục đổi mới, sắp xếp tổ chức bộ máy của hệ thống chính trị tinh gọn, hoạt động hiệu lực, hiệu quả*; tiếp đến, Bộ Chính trị ban hành Nghị quyết số 37-NQ/TW, ngày 24/12/2018 *về việc sắp xếp các đơn vị hành chính cấp huyện và cấp xã*. Đây

là mệnh lệnh chính trị của Đảng đối với Nhà nước về tổ chức lại bộ máy hành chính, trong đó có chính quyền địa phương, là không thể trì hoãn thêm.

Thứ ba, do đòi hỏi của quá trình hội nhập kinh tế quốc tế

Quá trình đổi mới, cải cách mở cửa, nền kinh tế Việt Nam ngày càng hội nhập sâu hơn với kinh tế thế giới. Từ chỗ bị thế giới bao vây, cấm vận vào những năm 90 của thế kỷ XX, hiện nay Việt Nam đã thiết lập quan hệ ngoại giao và đối tác kinh tế với hầu hết các nước trên thế giới, trong đó có nhiều cường quốc, như Mỹ, Trung Quốc, Nhật Bản, Liên minh châu Âu... Sự giao thương này đòi hỏi nhiều chế định pháp luật, nhất là pháp luật về dân sự, thương mại, hành chính... phải thay đổi, từ đó đặt ra yêu cầu phải thay đổi trong tổ chức, vận hành bộ máy nhà nước nói chung, chính quyền địa phương nói riêng. Vì vậy, không thể duy trì bộ máy hành chính công kênh, quan liêu, mệnh lệnh để tổ chức và vận hành nền kinh tế hàng hóa nhiều thành phần, đa hình thức sở hữu trong bối cảnh ngày càng có nhiều đòi hỏi khắt khe hơn của tiến trình hội nhập.

Thứ tư, do đòi hỏi ngày càng cao từ phía người dân về sự phục vụ của Nhà nước

Trình độ dân trí ngày càng cao, cùng với sự hỗ trợ đắc lực của khoa học và công nghệ, nhất là công nghệ thông tin, người dân ngày càng quan tâm đến hoạt động của Nhà nước, đặc biệt là hoạt động cung ứng dịch vụ công trong việc giải quyết nhu cầu thiết thực của người dân. Thông qua các thiết bị kỹ thuật, công nghệ thông tin, người dân dễ dàng thực hiện quyền giám sát đối với Nhà nước theo luật định. Hơn nữa, trong thời kỳ bùng nổ thông tin toàn cầu, Nhà nước không dễ và không thể bưng bít hoặc hạn chế quyền của người dân trong việc tiếp cận thông tin. Ngày càng có nhiều người dân hiểu rằng, họ đóng thuế là để duy trì sự tồn tại và hoạt động của bộ máy Nhà nước, đương nhiên họ có quyền yêu cầu được phục vụ từ phía Nhà nước. Bối cảnh này đòi hỏi, Nhà nước phải cải cách, tinh gọn bộ máy,

tính giảm nhân sự để hoạt động tốt hơn, hiệu quả hơn và giải quyết công việc, yêu cầu của người dân tốt hơn, hướng tới sự hài lòng của người dân ở mức độ cao hơn.

2. Thử nghiệm mô hình chính quyền địa phương không tổ chức Hội đồng nhân dân ở một số cấp hành chính

Một là, mô hình thử nghiệm tại Hà Nội

Với quyết tâm đầy mạnh cải cách hành chính và tinh gọn bộ máy nhà nước, Quốc hội đã ban hành Nghị quyết số 97/2019/QH14, ngày 27/11/2019 Về việc thí điểm tổ chức chính quyền đô thị tại thành phố Hà Nội (gọi tắt là mô hình Hà Nội thí điểm 2019). Theo đó, tại Điều 1 quy định: “Chính quyền địa phương ở thành phố Hà Nội, huyện, quận, thị xã, xã, thị trấn là cấp chính quyền địa phương gồm có Hội đồng nhân dân và Ủy ban nhân dân. Chính quyền địa phương ở các phường thuộc quận, thị xã tại thành phố Hà Nội là Ủy ban nhân dân phường. Ủy ban nhân dân phường là cơ quan hành chính nhà nước ở phường, thực hiện các nhiệm vụ, quyền hạn theo quy định của Nghị quyết này và theo phân cấp, ủy quyền của Ủy ban nhân dân, Chủ tịch Ủy ban nhân dân thành phố Hà Nội, Ủy ban nhân dân, Chủ tịch Ủy ban nhân dân quận, thị xã”. Điều này cho thấy, Quốc hội vẫn kiên trì với ý tưởng không tổ chức Hội đồng nhân dân ở một số cấp hành chính, nhất là khu vực đô thị, mặc dù trước đó đã một lần thử nghiệm theo Nghị quyết số 26/2008/QH12.

Về cơ bản mô hình Hà Nội thí điểm năm 2019 vẫn hiện hữu 3 cấp hành chính (cấp tỉnh, cấp huyện, cấp xã), tương tự như mô hình được thiết kế theo Luật Tổ chức chính quyền địa phương năm 2015. Điểm khác biệt duy nhất là thí điểm không tổ chức Hội đồng nhân dân ở tất cả các phường (177 đơn vị). Đây là mô hình thử nghiệm có tính cải tiến “nhỏ giọt” và thận trọng chứ chưa thể coi đó là cải cách hành chính nhà nước.

Hai là, mô hình tổ chức chính quyền đô thị tại Thành phố Hồ Chí Minh năm 2013

Thành phố Hồ Chí Minh là trung tâm kinh tế lớn nhất nước, là một trong những địa phương

luôn đi đầu và đứng trong top 10 về thực hiện cải cách hành chính. Quý III/2013, Thành ủy, Hội đồng nhân dân và Ủy ban nhân dân Thành phố Hồ Chí Minh đã xây dựng, thông qua và trình Đề án xây dựng chính quyền đô thị tại Thành phố Hồ Chí Minh đến các cơ quan hữu quan cấp Trung ương (gọi tắt là Đề án năm 2013). Theo đó, chính quyền đô thị tại Thành phố Hồ Chí Minh được thiết kế một cấp hoàn chỉnh là cấp thành phố trực thuộc Trung ương, gồm Hội đồng nhân dân và Ủy ban nhân dân Thành phố; các quận, huyện và phường, xã, thị trấn đều là cấp cơ sở không tổ chức Hội đồng nhân dân mà chỉ có Ủy ban nhân dân, với 13 quận nội thành, 3 huyện ngoại thành và 4 thành phố vệ tinh là thành phố Đông (gồm quận 2, quận 9 và quận Thủ Đức), thành phố Tây (quận Bình Tân, một phần quận 8, một phần huyện Bình Chánh), thành phố Nam (quận 7, huyện Nhà Bè, một phần quận 8), thành phố Bắc (quận 12 và phần lớn huyện Hóc Môn).

Đề án năm 2013 được nhiều chuyên gia hành chính, nhà khoa học và giới luật học đánh giá cao về tính đột phá, tính khoa học, tâm huyết của Đảng bộ, chính quyền và nhân dân Thành phố Hồ Chí Minh, phù hợp với yêu cầu đổi mới trong giai đoạn hiện nay, xứng tầm với vai trò đầu tàu kinh tế của một đô thị cấp đặc biệt. Tuy nhiên, mô hình này không được các cơ quan có thẩm quyền cấp Trung ương phê duyệt. Điều này cũng không làm suy giảm ý chí của những người tâm huyết với tiến trình cải cách và đổi mới đất nước.

Cuối tháng 10/2019, Đề án tổ chức chính quyền đô thị tại Thành phố Hồ Chí Minh chính thức được tái khởi động, khi Sở Nội vụ có tờ trình gửi Ủy ban nhân dân Thành phố Hồ Chí Minh về dự thảo văn bản kiến nghị Bộ Chính trị chấp thuận cho Thành phố thực hiện thí điểm mô hình chính quyền đô thị. Phiên bản mô hình chính quyền đô thị lần này về cơ bản không khác biệt so với phiên bản năm 2013, ngoại trừ việc chỉ còn 01 thành phố vệ tinh, đó là thành phố Đông (gồm quận 2, quận 9 và quận Thủ Đức). Với kỳ vọng sẽ xây dựng

nơi đây trở thành thành phố sáng tạo, nhằm phát huy lợi thế của Khu đô thị mới Thủ Thiêm (quận 2), Khu công nghệ cao (quận 9) và Đại học Quốc gia (quận Thủ Đức).

Như vậy, đến thời điểm này, việc xác định mô hình tổ chức chính quyền địa phương vẫn đang ở bước khởi đầu có tính thử nghiệm. Có lẽ, sẽ là quá sớm để khẳng định đây là khâu đột phá của tiến trình cải cách hành chính nhà nước. Chúng ta vẫn đang ở giai đoạn tìm kiếm mô hình tối ưu khả dĩ, để có thể áp dụng xây dựng mô hình chính quyền địa phương trong cả nước. Vấn đề đặt ra cho các nhà làm luật là phải làm rõ những vấn đề có tính lý luận và thực tiễn về tổ chức chính quyền địa phương, như tính cấp thiết của vấn đề, nguyên tắc tổ chức, mô hình và cơ chế hoạt động, từ đó có đủ quyết tâm và hành động để hiện thực hóa, chứ không dừng lại ở quyết tâm chính trị dưới dạng hô hào khẩu hiệu cải cách bộ máy nhà nước như thời gian qua.

3. Đề xuất mô hình tổ chức chính quyền đô thị tại Thành phố Hồ Chí Minh

Mô hình tổ chức chính quyền địa phương nói chung và mô hình chính quyền đô thị tại Thành phố Hồ Chí Minh nói riêng, có thể khắc phục được những khiếm khuyết của mô hình hiện hành hay không vẫn chưa được xác định. Tất cả còn đang ở giai đoạn thí điểm với việc cải tiến một vài chi tiết trong hệ thống và chưa xứng tầm với mục tiêu *Chương trình tổng thể cải cách hành chính nhà nước giai đoạn 2011 - 2020* được đề ra trong Nghị quyết số 30c/NQ-CP, ngày 08/11/2011 của Chính phủ. Đây là sự thận trọng cần thiết của các cấp lãnh đạo, khi hiện thực đời sống kinh tế - xã hội còn nhiều biến động khó lường. Tuy nhiên, ở góc độ khác cũng có thể hiểu, đó là sự trì trệ, bảo thủ, thiếu quyết tâm và hành động trong việc đổi mới, cải cách nhà nước. Quan điểm của tác giả là phải đổi mới một cách mạnh mẽ, triệt để và toàn diện, với quyết tâm cao của cả hệ thống chính trị từ Trung ương đến cơ sở. Mục tiêu và nhiệm vụ cải cách hành chính nói chung và cải cách tổ chức bộ máy hành chính nói riêng, trong

Chương trình tổng thể cải cách hành chính nhà nước giai đoạn 2011 - 2020 không thể đạt được nếu chỉ dừng lại ở quyết tâm trong các văn kiện của Đảng và Nhà nước.

Trên cơ sở nghiên cứu, tham khảo mô hình tổ chức chính quyền thành phố theo Sắc lệnh số 77/SL ngày 21/12/1945 của Chính phủ lâm thời Việt Nam Dân chủ Cộng hòa, các mô hình tổ chức Hội đồng nhân dân và Ủy ban nhân dân trong thực tiễn xây dựng chính quyền nhà nước, cũng như tham khảo mô hình chính quyền đô thị tại Thành phố Hồ Chí Minh trong Đề án năm 2013, tác giả đề xuất *một số nội dung về vấn đề này* như sau:

Thứ nhất, mô hình chính quyền đô thị tại Thành phố Hồ Chí Minh được tổ chức theo hai cấp là cấp thành phố trực thuộc Trung ương và cấp cơ sở (xã, phường, thị trấn), không tổ chức cấp trung gian (quận, huyện) như hiện nay. Trong đó, cấp thành phố được tổ chức hoàn chỉnh, gồm Hội đồng nhân dân và Ủy ban hành chính thành phố hoạt động chuyên trách. Riêng cấp cơ sở chỉ tổ chức Ủy ban hành chính, đây là cơ quan hành chính đại diện của Ủy ban hành chính thành phố đặt tại địa phương, với đội ngũ nhân sự chuyên nghiệp. Tiêu chuẩn chức danh, cơ cấu tổ chức và số lượng biên chế tùy theo loại đơn vị hành chính mà bố trí phù hợp với yêu cầu nhiệm vụ. Ngoài chỉ tiêu biên chế, có thể tuyển dụng thêm nhân sự theo chế độ hợp đồng lao động trên cơ sở khối lượng và tính chất công việc phát sinh. Bỏ chế định những người hoạt động không chuyên trách ở cấp xã như pháp luật hiện hành.

Tổ chức chính quyền địa phương theo mô hình này là rất khó, nhưng mọi điều đều có thể làm được miễn là nó mang lại lợi ích cho nhân dân, quốc gia và sự phát triển đất nước. Nếu những người lãnh đạo, quản lý còn mang nặng tư duy luôn sợ cái mới, sợ tình phức tạp của vấn đề, sợ diễn biến khó lường và nhất là sợ chệch hướng thì mọi kế hoạch, đề án sẽ là bất khả thi. Mô hình này không phải là quá mới, đã được thiết kế và vận hành trong những ngày đầu thành lập nước, khi tình hình kinh tế - xã hội

còn muốn vẫn khó khăn, thử thách. Với sự phát triển về kinh tế - xã hội, điều kiện về cơ sở vật chất, sự phát triển về khoa học và công nghệ, nhất là công nghệ thông tin, truyền thông, sự phát triển và kết nối giao thông hiện tại, Thành phố Hồ Chí Minh hoàn toàn có đủ điều kiện để thực hiện chính quyền hai cấp như đã nêu trên.

Thứ hai, xử lý vấn đề nhân sự khi không tổ chức đơn vị hành chính cấp quận, huyện. Toàn bộ biên chế thuộc đơn vị hành chính cấp quận, huyện hiện tại được xử lý theo ba hướng. Một là, chọn lựa những người thực sự có năng lực chuyên môn cao tương ứng với ngành nghề đào tạo, để chuyển lên cơ quan chuyên môn cấp thành phố hoặc cấp Trung ương, nhằm tiếp tục phát huy năng lực chuyên môn của họ ở mức cao hơn. Hai là, số biên chế khác được đưa về cùng chỗ, tăng cường cho cấp cơ sở, đồng thời nghiên cứu, thiết kế và chuyển giao chức năng, nhiệm vụ, quyền hạn quản lý nhà nước vốn của cấp quận, huyện trước đây cho chính quyền cấp cơ sở để trở thành cấp thực quyền trong việc giải quyết công việc và yêu cầu của người dân, chứ không phải là cấp "kinh chuyển" như hiện nay. Ba là, số biên chế dôi dư còn lại không thể bố trí vị trí việc làm thì giải quyết cho nghỉ việc theo chế độ tinh giản biên chế (khuyến khích các đối tượng này tiếp tục đóng bảo hiểm xã hội để hưởng chế độ hưu trí trên tinh thần tự nguyện).

Thực hiện điều này vừa tăng cường sức mạnh cho cấp cơ sở, vừa tinh gọn được bộ máy, tinh giản biên chế một cách thiết thực và triệt để nhất. Tinh gọn bộ máy là phải "phẫu thuật" một số bộ phận để bộ máy tinh gọn hơn và hoạt động mạnh mẽ, hiệu quả hơn. Thực tế, không có cuộc phẫu thuật nào mà không đau đớn, mất mát, thậm chí là hy sinh. Làm cách mạng là phải chấp nhận điều đó để phụng sự nhân dân, phụng sự Tổ quốc.

Thứ ba, tổ chức lại các cơ quan chuyên môn thuộc Ủy ban hành chính thành phố. Bộ máy quản lý tinh gọn thì hiển nhiên cơ quan chuyên môn cũng phải được tổ chức tinh gọn, liên thông theo các lĩnh vực quản lý, không thể phân tán

như hiện nay. Vì vậy, các cơ quan chuyên môn cần được tổ chức lại theo hướng quản lý đa lĩnh vực có cùng tính chất như: Kế hoạch - Tài chính; Giáo dục và đào tạo - Khoa học và công nghệ; Xây dựng - Quy hoạch - Giao thông; Văn hóa - Thể thao - Du Lịch - Truyền thông... Riêng cơ quan thanh tra cần thay đổi triệt để theo hướng thanh tra không chỉ là cơ quan đơn thuần về chuyên môn như hiện nay, mà là một cơ quan tài phán hành chính và kiểm soát tham nhũng. Thanh tra phải là thiết chế hoạt động độc lập tương đối với cơ quan quản lý hành chính (có thể tương tự như chế định kiểm toán nhà nước hiện nay). Nghĩa là, phải có sự phân định rõ ràng giữa hành chính tài phán và hành chính điều hành. Theo đó, mọi khiếu nại hành chính xảy ra trên địa bàn thành phố đều do cơ quan thanh tra giải quyết lần đầu. Nếu được sự không đồng ý với tài phán của cơ quan thanh tra thì họ có quyền khởi kiện hành chính. Tránh tình trạng vừa là "bộ trưởng", vừa là "quan tòa" trong giải quyết khiếu nại hành chính theo quy định của pháp luật hiện hành. Do không tổ chức đơn vị hành chính cấp quận, huyện cho nên các cơ quan thanh tra quận, huyện sẽ tổ chức lại thành các phòng nghiệp vụ của thanh tra thành phố, để giải quyết những công việc phát sinh trên từng khu vực hoặc liên khu vực. Ngoài ra, bổ sung thêm chức năng kiểm soát tham nhũng cho thanh tra bằng cách giao cho cơ quan thanh tra thẩm quyền khởi tố, điều tra các vụ án tham nhũng phát sinh trong khu vực nhà nước.

Thứ tư, về thể chế hoạt động của chính quyền đô thị tại Thành phố Hồ Chí Minh: Nếu việc tìm kiếm mô hình tổ chức chính quyền đô thị đã là vấn đề khó khăn, thì việc xác lập thể chế để tổ chức và vận hành chính quyền đô thị lại càng khó khăn hơn. Khi vấn đề này đặt ra, bắt buộc tất cả các cơ quan nhà nước từ Trung ương đến địa phương đều phải tự làm mới mình, từ việc thay đổi tư duy đến thay đổi hành động để thích ứng. Công việc đầu tiên là phải tiến hành rà soát lại toàn bộ hệ thống pháp luật, từ Hiến pháp đến các văn bản luật và văn bản dưới luật để sửa đổi, bổ sung cho

Quận 2 cùng với quận 9, Thủ Đức sẽ sáp nhập nên thành phố Đông (Ảnh: sưu tầm)

phù hợp. Nghĩa là, phạm vi, tính chất và mức độ thực hiện cải cách thể chế, cải cách bộ máy nhà nước nói chung và chính quyền đô thị nói riêng phải mạnh mẽ, khoa học và hiệu quả. Có như thế mô hình chính quyền đô thị tại Thành phố Hồ Chí Minh mới có “đất” để hình thành, hoạt động, phát triển để tổ chức và vận hành nền kinh tế - xã hội phát triển, xứng tầm với đô thị cấp đặc biệt, trung tâm kinh tế lớn nhất nước trong bối cảnh đổi mới và hội nhập kinh tế quốc tế.

Tóm lại, cải cách hành chính nhà nước nói chung, cải cách thể chế và bộ máy nhà nước nói riêng, trong đó có xây dựng chính quyền đô thị tại Thành phố Hồ Chí Minh, là những công việc đầy khó khăn, phức tạp và thách thức đối với các nhà chính trị, các nhà quản lý và các cấp chính quyền, nhưng là công việc cấp thiết không thể không thực hiện. Việc Bộ Chính trị, Quốc hội đã có chủ trương thử nghiệm mô hình thí điểm chính quyền đô thị tại Hà Nội là tín hiệu tốt để Thành phố Hồ Chí Minh tiếp tục

khởi động lại *Đề án xây dựng chính quyền đô thị tại Thành phố Hồ Chí Minh năm 2013*. Điều này minh chứng cho quyết tâm chính trị của Đảng bộ và nhân dân Thành phố Hồ Chí Minh về đổi mới, cải cách hành chính, tổ chức, sắp xếp, tinh gọn bộ máy nhà nước là rất cao và không ngừng nghỉ.

Hy vọng việc tái khởi động *Đề án xây dựng chính quyền đô thị* lần này sẽ nhận được sự đồng thuận cao của các tầng lớp nhân dân, sự quan tâm của các nhà khoa học tâm huyết, chúng ta sẽ sớm xác định, thiết kế, tổ chức và vận hành mô hình chính quyền đô thị tại Thành phố Hồ Chí Minh, đáp ứng sự kỳ vọng của các cấp ủy Đảng, chính quyền và nhân dân Thành phố □

(1) Xem thêm: *Nhiều hạn chế, bất cập do tăng số lượng đơn vị hành chính các cấp* - Tạp chí Tuyên giáo, Ban Tuyên giáo Trung ương, cập nhật thứ Ba, ngày 10/7/2018